prava šola novih latinskih pesnikov. Glavni pesniki izmed teh so preživeli večji del svojega življenja v Rimu kot jezuiti, a ti so: Rugjer Bošković, Benedikt Stay, Rajmund Kunić in Bernard Zamanja, razven teh še Jurij Ferić, Faustin Gagliuffi in Junij Resti. Šrepel se je zgodaj zanimal za te pisatelje, in njegovo delo je tem bolj vredno hvale, čim manj so bili doslej znani. „V Radu" jugoslavenske akademije je napisal o njih še več prav zanimivih in tehtnih razprav. Razprava o Jurju Šižgoriću iz Šibenika (1440—1490) se bode skoraj tiskala, a izšle so že razprave: „Ivan Bolica Kotoranin, latinski pjesnik" (1894.), „O Patricijevoj poetici" (1892.), „O latinskoj poeziji Junija Restija" (1893.) in „Stay prema Lukreciju" (1895.) O Stayu pravi Appendini, da se o njem lahko reče, ako se sploh sme reči o kom, da je dosegel, — če ne presegel — katerega izmed latinskih klasikov.

Posebej še omenjam Šreplovo delo za njegov doktorat: „Akcenat i metar junačkih narodnih pjesama" (1886.), v katerem je ta predmet prav zanimivo obdelal in priobčil nekoliko novih mislij, katere so v znanosti tudi obveljale.

Ker je „Matica Hrvatska" pred kratkim v dežel poslala med knjigami za lansko leto tudi jedno Šreplovo, ozrimo se tukaj nanjo natančneje. Ta knjiga, kakor smo že omenili, je: „Rimska književnost i latinski jezik. Po T. Birtu i O. Weiseu priredio Milivoj Šrepel." (8⁰. Str. 147.) — Ako pomislimo, kako važna je latinska književnost za vso poznejšo kulturo, moramo priznati, da je gosp. Šrepel ta predmet pogodil prav dobro. Ker je pa v tej stroki spisov že veliko, olajšal si je delo s tem, da ni pisal samostojno, ampak se je naslonil na dva pisatelja, katera je „priredil", kakor pravi, „za hrvatske prilike". In jako dobro delce je podal Hrvatom, ker ni hodil slepo za svojima vodnikoma, ampak je izražal tudi svoje misli. Vseskozi nam kaže zgodovinski razvoj, in sicer posebej v latinski knjigi, posebej v jeziku. Vse delo je sestavljeno jako pregledno, pisano je preprosto in umevno in zato se bere prav lahko in skoro prijetno. — To je mal vzgled, kako deluje naš pisatelj.

S tem smo podali površen pregled dosedanjega delovanja Milivoja Šrepla. Vsakdo mora priznati, da je v kratkem času storil jako mnogo in zaslužil, da sem nanj opozoril tudi Slovence. Načrtov ima še mnogo, in upajmo, da jih tudi dovrši, ker nam za to jamčita njegovo znanje in njegova marljivost. V vsem njegovem delovanju ga vodi in navdušuje ljubezen do domovine, katero iz vsega srca ljubi, in bodri ga zavest, da mora vsakdo svoje zmožnosti, s katerimi ga je Bog obdaril, posvetiti v prospeh dobri stvari, v korist svojim rojakom.

Žumrova galerija v Vintgarju.